

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 642. — 16 ΔΕΛΤΙΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡῶ. ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ

ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

ΥΛΗΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Τοῦ φύλλον τούτου θὰ γείνη καὶ ἰδιαιτέρα ἐκδοσις πωληθησομένη ἐν Σύρῳ
κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβεύθη ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Συλλόγου πρὸς ἐπίσησιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 694

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ — ΔΥΟ ΜΙΚΡΟΙ ὑπὸ Μ.
Μητσάκη.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαθά.

ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙ-
ΣΙΩΝ.

Η ΚΑΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: διήγημα.

ΜΕΡΙΚΑ ΦΥΛΛΑ ΕΚ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΣΗΜΕΙΩ-
ΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥ ὑπὸ Ἰξίωνος.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ: Κηδεὶα ἡγεμονίδος ἐν Μαδαγασκάρ.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ: Μακεδονικὰ ἄσματα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΔΕΚΤΑ: Ἐρωτοτροπία τῶν
καδούρων. — Ἐπιστημονικὴ μονομαχία. — Γονεῖς
καὶ τέκνα. — Τὸ μέτρομα τοῦ κοριτοῦ. — Ἡ δύ-
ναμις τοῦ ξιφίου. — Νεκρανάστασις.

ΧΡΟΝΙΚΑ: Γράμματα. — Ἐπιστήμαι. — Τέχναι.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ὁ βραχίων μίξ ἡθοποιοῦ. — Ἀ-
κουσίως βραβευθεῖσα καλλονή. — Σιδηροδρομικὸν
ἐπιστόδιον. — Πληθυσμὸς κτηνῶν. — Φρικώδες ἐγ-
κλήμα — Τὸ δωμάτιον τοῦ Ρουσσώ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἡ χρησιμότης τοῦ στρατοῦ. — Ἡ
ώρα τοῦ Ἀγαθοπούλου. — Ἀλλαγὴ τιμωρίας. — Λο-
γικὴ τῶν παιδῶν. — Ἀφαίρεσις κωλύματος.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Ψαροκόκκαλον εἰς τὸν
λαζμόν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἀπὸ πολλοῦ καταγιγνώμενος εἰς στατιστικὰς ἐξα-
κριθῶσις περὶ τῆς μακροβιότητος ἐν Ἑλλάδι ἀρχίατρος
κ. Βερνάρδος Ὀρνσταῖν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως αὐτὴς
νέας αὐτοῦ παρατηρήσεις ἐν τῷ «Ἀρχεῖῳ τῆς ἀνθρω-

πολογίας» τοῦ Βίρωφ. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τού-
των τοῦ κ. Ὀρνσταῖν ἐξάγεται, ὅτι ἐκ τῶν ἀποθανόντων
εἰς προκεχωρημένον γῆρας 6,297 ἀπέθανον εἰς ἡλικί-
αν ἄνω τῶν 85 ἐτῶν, ἐξ ὧν, 1,296 ἄνδρες καὶ 1,847
γυναῖκες εἰς ἡλικίαν 85—90 ἐτῶν. Εἰς γῆρας 90—95
ἐτῶν ἔφθασαν 700 ἄνδρες καὶ 820 γυναῖκες, ἧτοι ἐν
ὄλῳ 1,520 ἄτομα. Γέροντες 95 μέχρις 100 ἐτῶν ἦσαν
675, ὧν 305 ἄρρένες καὶ 370 θήλειαι. Εἰς τὸ βαθύ γῆ-
ρας τῶν 100—105 ἐτῶν ἔφθασαν ἄνδρες 116 καὶ 168
γυναῖκες, ἧτοι ἐν ὄλῳ 284 πρόσωπα, ἐνῶ εἰς 105—110
ἔφθασαν 121 ἄτομα ἐν ὄλῳ, ἧτοι 52 ἄνδρες καὶ 69
γυναῖκες. Εἰς τὴν τελευταίαν τέλος κατηγορίαν τῶν
πέραν τῶν 110 ἐτῶν γεγονότων εὐρίσκωμεν 54 πρόσωπα,
ἧτοι 20 ἄνδρας καὶ 34 γυναῖκας. Ἐκ τοῦ ἄνω λοιπὸν
ἀριθμοῦ τῶν 5,297 προσώπων, ἅτινα ἤδυνήθη νὰ συλ-
λέξῃ ὁ κ. Ὀρνσταῖν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη 1885
καὶ 1886, 459 ἔφθασαν τὸ ἑκατοστὸν ἔτος καὶ πέραν.
Τοιαύτη ἀναλογία ἑκατοντουστίδων εἰς οὐδεμίαν ἄλλην
χώραν οὔτε εἰς ἄλλην φυλὴν δὲν εὐρίσκονται: τόσον ἄ-
φθονοί ὅσον παρ' ἡμῖν, λέγει ὁ κ. Ὀρνσταῖν, ἐξάγει δὲ
συμπεράσματα, ὅτι ἐν Ἑλλάδι περισσότεραι γυναῖκες
φθάνουσι τὸ 88 ἔτος ἢ ἄνδρες. Ἐξαιρέσειν τούτου κατὰ
παράδοξον τρόπον κάμνει μόνον τὸ ἔτος 1884. Κατὰ
δεύτερον λόγον ἡ Ἀργολίς καὶ αἱ Κυκλάδες δεικνύ-
ουσι τὴν μεγαλειτέραν ἀφθονίαν ὑπεργῆρων, ἀλλὰ καὶ
ἐκ τῶν δύο τούτων χωρῶν ἡ Ἀργολίς καυχᾶται, ὅτι
περιέχει τοὺς μακροβιώτερούς. Τὸ φαινόμενον ἐξηγεῖ ὁ
κ. Ὀρνσταῖν ὡς ἐκ τῆς συγῆς μεταβολῆς τοῦ κλιμα-
τος τῶν Κυκλάδων, θεωρεῖ δὲ τὸ Ἄργος ὡς ἓνα τῶν
ὑγιεινοτέρων τόπων τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲως μεταβλη-
θέντα ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ὡς πρὸς τὸ ὑγιεινὸν αὐτοῦ
κλίμα. Τέλος ὁ κ. Ὀρνσταῖν συνοψίζων τ' ἀποτελέσμα-
τα τῶν ἐρευνῶν του, συμπεραίνει, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς
ζωῆς ἐν Ἑλλάδι εἶνε σχετικῶς πρὸς τὴν τῆς λοιπῆς
Εὐρώπης μεγαλειτέρα.

Ἡ γενικὴ τῶν ἀρχαιότητων ἐφορεία καταρτίζει:
ἐπιγραφικὸν μουσεῖον ἐν μῆτ' τῶν εὐρείων αἰθουσῶν τοῦ
κεντρικοῦ μουσείου ἐν ἧ ταξίθετοῦνται ὅλαι αἱ κατὰ
καιροὺς ἐν διαφόροις ἀνασκαφαῖς ἀνευρεθεῖσαι πλάκες
μετ' ἐπιγραφῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀττικὴν. Τοιαῦτα ἐπι-
γραφικὰ μουσεῖα θὰ σχηματισθῶσι κατὰ μικρὸν καὶ
ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν, ἧ ὅπου ἀλλαχοῦ
διατηροῦνται μουσεῖα.

Μετεκομίσθησαν ἐνταῦθα ἐξ Ἑβρετίας, ἐνθα ἀνευ-
ρέθησαν, διάφορα ἀρχαῖα. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνασκαφῆς,

ας ἐπόπτευσεν ὁ κ. Κορομάντζος, διεκόπησαν ἤδη καὶ ἐπαναληφθῆσονται μετὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα.

— Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Πειραιῶς ἀπεφάσισε τὴν σύνταξιν ὑδατογραφικοῦ χάρτου τοῦ λιμένος. Ἡ ἐργασία γενήσεται ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν τοῦ γάλλου κ. Andrin καὶ τῆ ἐπιστάσια τοῦ ἐπόπου τῶν ὑδραυλικῶν ἐργῶν Πειραιῶς κ. Παντελεόντος. Τοιοῦτος χάρτης κρίνεται ἀναγκασιότατος τοῖς ναυτιλιόμοις.

— Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν ἡμέτερον συνεργάτην κ. Χαρ. Ἀννινον.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδι κήρυξοτο δημοσιευόμενον ἐν μεταφράσει ἕξιον ἔργον τοῦ ῥώσου μυθιστοριογράφου Δοστογιόφσκη: Τὸ Ἔγκλημα καὶ ἡ Τιμωρία.

— Δύο τῶν ἐταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, οἱ κ.κ. Δουβιλέ καὶ Λεγρὰν, ἀπὸ τίνος ἐνεργουσίην ἀνασκαφὰς ἐν Δῆλφῳ. Κατ' ἐπιστολὴν τοῦ πρώτου τῶν Γάλλων ἀρχαιολόγων, πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνεκαλύφθησαν δύο ἀγάλματα γυναικεῖα, πῶς χαλκίνοιο ῥωμαϊκοῦ ἀγάλματος, ἐπιγραφή ἐξ 139 στίχων, ἀναγράφουσα δαπάνας τοῦ ναοῦ, δύο στήλαι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουν κειραραγμένα ψηφίσματα τῶν Δηλίων καὶ Ἀθηναίων, ἐννέα βάσεις ἀναθημάτων καὶ ἀφιέρωσεων κτλ.

NEA BIBLIA

Λόγος Πανηγυρικός ἐκφωνηθείς κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 25 μαρτίου 1889 ἐν τῇ ἐν Κερκύρα Φιλαρμονικῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Μιχαήλ Κ. Σακελλαροπούλου (ἐκδίδεται δωρεάν τῆς Ἐταιρίας). Ἐν Κερκύρᾳ, τυπογραφεῖον Ἑρμῆς κτλ. 1889. σελ. 14 εἰς μ. 80*

Ἀναστασίον Πολυζωίδου Γενικὴ Ἱστορία ἀπὸ τῶν ἀρχαιωτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Π. Κρέμου καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας εἰς τόμους τέσσαρας. Προλεγόμενα. Ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ κτλ. 1889 σελ. π'. [Τὸ τεῦχος τοῦτο περιλαμβάνει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρηθέντος καὶ συμπληρωθέντος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τοῦ Πολυζωίδου κατὰ κ. Γ. Κρέμου φιλοπονηθέντα Προλεγόμενα εἰς τὸ ὅλον ἔργον. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ γνωστοποιεῖται ὅτι ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος τόμος τῆς Ἱστορίας ἐκδοθήσεται περὶ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον].

Α. Διομήδους Κυριακοῦ Μελέτη περὶ τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας. Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ τῇ 10 μαρτίου τοῦ 1889. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Παπαγεωργίου, 1889. [Ἐκ τῆς καλλιστης ταύτης πραγματείας ἀναγράφουσι τὰ ἐξῆς ἐρμηνεύοντα τὸν τίτλον καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀναγνώσματος. « Τὶ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας; Τὴν λέξιν πνεῦμα λαμβάνομεν ἐνταῦθα ἐν τῇ σημασίᾳ τῆς οὐσίας. Πνεῦμα λοιπὸν τῆς θρησκείας λέγοντες, ἐνοοῦμεν τὴν οὐσίαν αὐτῆς, ὅτι κυρίως ἀποτελεῖ αὐτὴν, ὅτι εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἡ ψυχὴ αὐτῆς. Τὶ εἶναι λοιπὸν τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας, ἡ οὐσία τῆς, ἡ ψυχὴ τῆς; Ἡ θρησκεία εἶναι ὁ φόβος πρὸς τὸν ἄγιον Θεὸν ὡς τιμωρὸν τοῦ κακοῦ, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πανάγαθον πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὸν θεῖον ἡθικὸν αὐτοῦ νόμον. Τὸ πρῶτον, ὁ φόβος πρὸς τὸν Θεόν, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἢ ἐν τῷ Ιουδαϊσμῷ, τὸ δεῦτερον ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ ἢ τῷ χριστιανισμῷ. Ἐν Θεὸν φοβῶμαι, λέγει ὁ Ἐκκλησιαστής, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εὐλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς ἄνθρωπος, ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν ἀγαθόν, ἐὰν πονηρόν. (1γ'. 13). Τὸν φόβον τοῦτον πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Κύριον οὐρανοῦ καὶ γῆς, τὸν τιμωροῦντα μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, ὡς τὴν βάσιν τῆς μωσαϊκῆς θρησκείας σκοπεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ ἡ πρώτη τοῦ δεκαλόγου ἐντολή. Ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐρωτώμενος παρὰ τοῦ νομικοῦ, τί ποιήσας ζῶντων αἰώνων κληρονομήσω, ἀπαντᾷ: Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ (Λουκ. ι', 27). Ὁ ἔχων λοιπὸν φόβον Θεοῦ καὶ τηρῶν τὸ θέλημα αὐτοῦ, ὁ δὲ ἔργων ἀγαθῶν δεικνύων τὸν φόβον τοῦτον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, ἔχει κυρίως εἰπεῖν θρησκείαν, ἔχει τὴν οὐσίαν αὐτῆς, τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος δίδων τὸν ὄρισμόν

τῆς θρησκείας, λέγει: «Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆ ἐστὶν ἐπισκεπτεσθαι ὄρφανους καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου» (α', 26), ἄλλαις λέξεσιν, ἡ οὐσία τῆς θρησκείας εἶνε ἡ φιλάνθρωπι καὶ ἡ καθαρότης τῆς ψυχῆς. Θρησκεία καὶ εὐσεβὴς ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐνοία τῆς λέξεως εἶνε κατὰ ταῦτα ὁ σεβόμενος τὸν Θεόν, ὁ μὴ βλασφημῶν αὐτόν, ὁ μὴ ἐπιρκῶν, ὁ τιμῶν τοὺς γονεῖς του, ὁ μὴ φονεύων, ὁ μὴ κλέπτων, ὁ μὴ συκοφαντῶν, ὁ μὴ ψευδόμενος, ὁ δίκαιος καὶ φιλάνθρωπος, ὁ βοηθῶν τοὺς πάσχοντας, ὁ θυτιάζομενος ὑπὲρ τοῦ κοινῶ καλοῦ. Ἄλλ' ἀνεκῆθεν τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς θρησκείας ἢ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν ἐξέφρασαν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐξωτερικῶς διὰ προσευχῶν, θυσιῶν, συμβολικῶν τελετῶν, νηστειῶν καὶ ἄλλων τοιούτων πράξεων. Ἡ ἐξωτερικὴ αὕτη εὐσεβεία εἶναι ἐμφυτος ἀνάγκη τῷ ἄνθρωπῳ τῷ συνισταμένῳ ἐκ πνεύματος καὶ σώματος. Τὸ ἐν τῷ πνεύματι συμβαίνειν τελεῖται φυσικῶς νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἐξωτερικῶς, νὰ λάβῃ σωματικὴν ἐκφρασιν. Πάντοτε ἡμᾶς ὁ τύπος οὗτος εἶναι τὸ ἐξωτερικὸν περικάλυμμα τῆς ἐσωτερικῆς οὐσίας. Ὁ προσευχόμενος καὶ ἐκδηλῶν πρὸς τὸν Θεὸν φόβον μὴ ὑπάρχοντα ἐν αὐτῷ, ἢ ἀγάπην μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ μαρτυρομένην διὰ χρηστοῦ βίου, ὁ νηστεύων ἵνα δεῖξῃ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ, ἐνῶ διὰ τῶν ἔργων του δεικνύει ὅτι δὲν μετενόησεν ἀληθῶς, ἔχει κατ' ἀνάγκην τὸν τύπον καὶ δὲν ἔχει τὴν οὐσίαν ἢ τὸ πνεῦμα, ἔχει τὸν φλοιὸν καὶ δὲν ἔχει τὸν πυρήνα ἢ τὸν καρπὸν. Ἡ θρησκεία τότε παύει νὰ εἶνε ἀνύψωσις τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν πλάστην, ἔξαρις πρὸς τὸν Θεόν, ἐνθουσιασμοὶς πρὸς πᾶν ὁ, τι ἰδεῶδες καὶ θεῖον καὶ νὰ ἀγιάξῃ τὸν βίον τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου νὰ ἐξαγνήξῃ αὐτόν καὶ ἀπεργάζηται ἄξιον τέκνον τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς, χρηστὸν ἄνθρωπον, χρηστὸν πολίτην, χρηστὸν μέλος τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ κτλ. Ἡ θρησκεία τότε καταπίπτει εἰς νεκρὸν τινα ἐξωτερικὸν μηχανισμόν, εἰς ἀσυνείδητον ἐκτέλεσιν ἐξωτερικῶν τιῶν ἀκατανόητων τύπων. Τοιαύτη θρησκεία οὐδεμίαν πλῆον ἔχει ἄξιαν οὔτε ὡς πρὸς τὰ ἄτομα, οὔτε ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ὁ τοιαύτην θρησκείαν ἔχων, μόνον εἰς τύπους περιορίζων αὐτὴν, δύναται νὰ εἶνε ὁ ἀχρεϊέστερος τῶν ἀνθρώπων, μὴδένα ἡθικὸν νόμον σεβόμενος, μὴδένα ἡθικὸν χαλινὸν ἀνεχόμενος δύναται νὰ εἶνε ἐπιρκος, βλάσφημος, φονεὺς, ἀκόλαστος, κλέπτης, συκοφάντης, ψεύστης, βδελυρὸς, ἄν καὶ ἴσως φρονεῖ ὅτι εἶνε εὐσεβέστατος καὶ θρησκευτικώτατος, διότι οὐδένα θρησκευτικὸν τύπον παραλείπει. Ἡ δὲ κοινωνία ἐκ τοιαύτης θρησκείας οὐδόλους βεβαίως ἐρελεῖται, διότι ἡ θρησκεία τότε δὲν εἶναι μορφωτικὴ τῶν ἡθῶν τοῦ λαοῦ δύναμις, δὲν εἶνε ἄξιος λόγου παράγωγος τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τὴν περιενοῦν καὶ ἄχρηστον χρέμα, μηδῶλους ἄξιον πολιτικακῆς μερίμνης καὶ δαπάνης.»

Ἡ Στείρωσις παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ θεραπεία αὐτῆς ὑπὸ Ἀντωνίου Ι. Κινδύνη, Ἱατροῦ, ὕφηγο τοῦ τῆς μεινευτικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.—[Ὁ συγγραφεὺς τῆς πραγματείας ταύτης ἔχων ὑπ' ὄψιν πᾶν ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐν Εὐρώπῃ περὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ζητήματος, ὡς φαίνεται ἐν τῇ παρατιθεμένῃ ἐκτενεῖ βιβλιογραφίᾳ, δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν λεπτομερῆ καὶ μετὰ σαφηνείας περιγραφὴν πάντων τῶν προκαλοῦντων τὴν στειρώσιν αἰτίων καὶ τῶν κατ' αὐτῆς προσαθενῶν θεραπευτικῶν μέσων, ἀλλ' ἐγκύψας καὶ εἰς τὴν σπουδῆν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἱατρῶν κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι πολλὰ τῶν αἰτίων τῆς στειρώσεως, ὧν τὴν ἀνακάλυψιν ἀποδίδουσιν ἑαυτοῖς σοροὶ ἄλλως Εὐρωπαϊαῖοι συγγραφεῖς, ἦσαν γνωστὰ κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήσιν ἱατροῖς καὶ ἰδίως παρὰ τῷ πατρὶ τῆς ἱατρικῆς Ἐπιστήμης Ἱπποκράτῃ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνδιαφέρει πολὺ τὴν κοινωνίαν καθόλου, ὁ συγγραφεὺς ἐπεζήτησε νὰ καταστήσῃ τὸν πραγματεῖαν του ταύτην προσιτήν, ἐκτὸς τοῦ ἱατρικοῦ κύκλου, καὶ εἰς τοὺς περὶ τὰς κοινωνιολογικὰς μελέτας καταγινομένους. Τὸ ἔργον εὐρίσκειται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» καὶ τιμᾶται δραχ. 5.—] Ὁ

Γ. Φιλαρέτου καὶ Β. Λυκούδη Νομικὴ βιβλιοθήκη. Ἐκλογικὸς κώδιξ περιλαμβάνων τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικοὺς νόμους μετὰ προλεγομένον καὶ σχολίων κατ' ἄβρον ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Σ. Λυκούδη διδάκτορος τῶ νομικῶ, ἐφέτου ἐν Ἀθῆναις. Ἐκδόσις Ἀνέστη Κωνσταντινίδος. Ἐν Ἀθῆναις 1889. Εἰς 160 σ. 16', 524.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 14 Ἀπριλίου

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ βασιλόπουκας Νικόλαος, νῦν ἐπιλοχίας τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν ἀπὸ τῆς 23 ἀπριλίου ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀπῆλθεν εἰς Σύρον ἐπιβαίνων τῶν Ψαρῶν, ἐπανερχεται δ' ἐκεῖθεν αὐρῖον.

— Ἐκλήθη ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος ἀρχιεπισκόπου Κυθῆρων ὁ Κορινθίος Σωκράτης.

— Μεθαύριον κυριακῆν ἐνεργεῖται ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμετέρων συνδρομητῶν παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι ταύτην ἐγκαιρῶς διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡμετέρου ἀναπαροκρίτου κ. Δ. Βενετοκλέους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Ἐν. Σχ. Παρ. Σταυροδρόμιον. Εὐχαριστοῦμεν, ἀλλ' εἶνε γνωστὰ καὶ τετριμμένα.

Φιλεστίῳ. Κωνσταντινούπολιν. Ἡ μεταφρασις ἐδόθη εἰς τοὺς κριτὰς. Τὸ ἄλλο, τὸ πρωτότυπον, εὐρομεν ἄξιον ἀναγνώσεως, ὅπως ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ὄχι καὶ ἄξιον δημοσιεύσεως. Ὡς πρὸς τὴν κρίσιν σας περὶ τῶν ποιητῶν τῶν γραζόντων εἰς τὴν ἐρμωδὴ γλῶσσαν «τὴν ἡμιρρακένδυτον» ὅπως ἀρέσκασθε νὰ τὴν ὀνομάσετε, δὲν ἔχομεν τι νὰ εἴπωμεν. Γνωρίζομεν τὴν ἀνεκῆθεν ἀποστροφήν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑλλάδι πρὸς τὴν ἐρμωδὴ καὶ τὴν περὶ τὸ ἐλληνίζειν μαρῖαν πολλῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξηγοῦμεν τοῦτο ἀποκαλοῦντες «ὑπερτροφίαν φιλοπατρίας». Θεωροῦσι γλῶσσαν δουλείας τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἐλευθερίας τὴν ἀρχαίχουσαν. Ἀλλὰ τὰ γενναῖα αἰσθήματα δὲν δικαιολογοῦσι τὰς στραβάς ἰδέας.

Δδ. Δί. (ἐνταῦθα)—Δδ. Μ. Α. Α. (Κέρκυραν)—κ. κ. Γ. Μ. Ἡράκλειον—Κορακιανίτη (Κέρκυραν)—Σ. Δ. Ζ. (Βρυξέλλας)—Μακροχωρίτη (Κ)πολιν)—Δ. Κ. Σ. (Κ)πολιν)—Φιλιπποῖς—Ἠλιορείτη.—Γ. Π. (Σύμνη)—Ἰω. (Κων)πολιν)—Γοργία (ἐνταῦθα)—Σ. Μ. (Σμύρνην). Ἐδόθησαν εἰς τοὺς κριτὰς.

Τακτικῷ Συνδρομητῇ, Ἐνταῦθα. Πρὸς τὸ παρὸν ὄχι. Ἐρωστῇ. Ἀχαρὶ, παιδαριώδες γελοῖον καί.. ἀνορθόγραφον. Ἄν ἐν τῇ Ἐστίᾳ ἐδημοσιεύοντο τοιαῦτα πράγματα βεβαίως δὲν θὰ εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς μετρωμέν μεταξὺ τῶν παλαιῶν συνδρομητῶν καὶ ὑποστηρικτῶν αὐτῆς.

Α. Ω. Ἀργοστόλιον. Ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Καν Ε. Μ. Ἀγρίνιον. Ἐλήθησαν εὐχαριστοῦμεν. Τὸ φύλλον θὰ στέλλεται πρὸς ὑμᾶς κατ' εὐθείαν.

Δδ. Ἐλ. Ἀν. Κ)πολιν. Εὐχριστοῦμεν. Θὰ δημοσιεύσωμεν ὅσα νομίζομεν μᾶλλον ἀγνωστα τοῖς πολλοῖς.

κ. Aug. Β. Darmstadt. Θὰ φροντίσωμεν καὶ θὰ σᾶς γράψωμεν προσεχῶς.

κ. Φ. Π. Β. Καὶ ὁ Ἔρωμας εἶνε ἀτυχῆς συρραφὴ στρεβλῶν στίχων. Μετρήσατε, παρακαλοῦμεν αὐτόν:

Ἄλλὰ οὐκ! ἐγὼ τὸν ἔρωτα φαντάζομαι ἄλλοθεν. Ρίψατε εἰς τὴν φωτιὰν ὅσα τοιαῦτα ἔχετε γράψῃ, μορφώσατε τὴν καλαισθησίαν σας διὰ τῆς μελέτης καλῶν στίχων καὶ μετὰ ἐξ ἡμέρας, ἀπὸ ἀπολυμνήστε, δοκιμάσατε πάλιν. Ταύτην τὴν δίαίταν συνιστῶμεν.

Μακεδόνι. Ἐχετε δίκαιον. Ἐγένετο παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐδημοσιεύσιν καὶ οὕτως ἐσφαλμένως ἐσημειώθη ὅτι τὰ 4 ἐκείνα μακεδονικὰ ζῆματα ἄδονται ὑπὸ παιδῶν κατὰ τὸ σάββατον τοῦ Λαζάρου, ἐν ᾧ ἄδονται τὴν κυριακῆν τῶν Βαθῶν, καὶ οὐκ τὰ 4 ἀλλὰ μόνον τὰ 2 πρώτα. Τὴν παρατή-

ρσιν ταύτην ἐγκαίρως ἔκαμε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ κ. Χ. Γ. ὁ συλλέκτης τῶν ἀμμάτων.

Οἰκοδεσποίνῃ. Ἀποφεύγετε εἰς τὰ γεύματά σας τὴν σύγγυσιν διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου, ὅστις ἤρξισε νὰ τίθεται εἰς ἐνεργεῖαν καὶ ἀλλαγῇ. Εἰς ἕκαστον τῶν κεκλημένων κυρίων δίδετε μικρὸν φάκελον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐπισκεπτήριον ἐφ' οὗ ἔχετε γράψῃ τὸ ὄνομα τῆς κυρίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προσέρῃ τὸν βραχίονα ὅπως ὀδηγήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

κ. Ι. Α. Κ. Ἐλήθη πολὺ ἀργὰ ἀτυχῶς. Εὐχαριστοῦμεν ἐν τούτοις διὰ τὴν προθυμίαν. Θὰ τὸ χρησιμοποίησωμεν ἐν καταλλήλῳ περιστάσει.

Καν Ε. Δ. Κέρκυραν.—Ἐλήθησαν. κ.κ. Ἰω. Μπ. Σίννο.—Α. Ρ. Τεργέστην.—Γ. Χ. Ἱθάκην.—Μ. Κ. Κυθῶνας. Ἐλήθησαν.

κ. Καραβ. Βροσθῆνιον. Ἐστάλη ζητηθὲν φύλλον. κ. Ν. Δ. Δυστυχῶς θὰ ἔλθουν κατόπιν ἐορτῆς. Φυλάξατε τα διὰ τὸ προσεχῆ ἢ στείλατε τα νὰ τὰ φυλάξωμεν ἡμεῖς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν.

Φιλορροδῶ Δεσποινίδι. Ὅλον ὑπέρτερον τὸ δημῶδες: Ἐγώμει τὸ τραντάφυλλο τὸ μοσχουρωδάτο. Τὸ μᾶν τὸ μῆνα βρισκομαι ἔς τοῦ βασιλεῖς τὴν τάβλα. Καὶ μὲ σηκώνει ὁ βασιλιάς καὶ με μοσχοδολεῖται, Μὲ σκάνει κ' ἡ βασίλισσα ἔς τὸν κόρφο τῆς μὲ βάνει, Μὲ κάνει καὶ ροδόσταμα κ' ἄλειφει τὰ μαλλιά τῆς. Ἐγὼ φουμίζω ζωντανούς, στολίζω πεθαμένους, Τῆς παντρεμένης τὰ μαλλιά, τ'ς ἀνύπαντρης τὸν κόρφο, Τῆς χήρας τὸ προσκέφαλο, τῆς καλογρηῆς τὸ ῥάσο.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

14 Ἀπριλίου 1889.

Table with columns: ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ, Τῶν, 6,000,000 τῶν 6%, Δρ. ν., 515.50, 26,000,000 " 6, " " 609.—, 10,000,000 " 6, " " 559.—, 60,000,000 " 6, " " 559.—, 120,000,000 " 5, " " 513.50. Κτηματικαὶ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ λαχείου φρ.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν.

Table with columns: Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν. 4,200.—, Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα " " 209.—, Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως " " 85.—, Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ. " " 225.50

Μετοχαὶ Ἐταιριῶν.

Table with columns: Ἐταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου " " 127.—, Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς " " 403.—, Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου " " 127.—, Σιδηρ. Πειρ.-Ἀθηνῶν-Πελοπον. " " 167.—, Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας " " 165.—

Νομίσματα

Table with columns: Εἰκοσάγρακον " " 24.57, Δίρα Ὄθωμανικὴ " " 28.—

Συναλλάγματα

Table with columns: Ἐπὶ Λονδίνου 3μην. Τραπεζικὸν " " 30.95, Ἐπὶ " Chèque " " 31.10, Ἐπὶ Παρισίων " " 1.23 1/2, Ἐπὶ Αὐστρίας " " 2.60

ΠΑΙΓΝΙΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

4

Ποιητικὴ ἀπορία.

Τίνος ποιητοῦ καὶ ἐκ τίνος ποιήματος εἶνε ὁ στίχος: Ἡ Ἥχῳ ἢ μαθῆρ Νέμφρη τῶν ὀσπῶν καὶ τῶν πτωμάτων. [των.]

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

Ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Ἄρτι ἐξεδόθησαν

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΔΥΟ ΟΙΚΩΔΕΙΣ ΤΟΜΟΙ ΕΙΣ ΜΕΓΑ 8ον

Τιμᾶται δραχμῶν 52.

Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δραχ. 34.

Ἐδρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας.

Ἄρτι ἐκδοθὲν

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΕΛῶΝ ΧΡΤΟΣΗΜΟΥ

Μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατάξεων προγενεστέρων νόμων.

Τιμᾶται Δραχμῆς

Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δρ. 1,20

Η ΓΑΤΑ

ΥΠΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

Φυσικὴ ἱστορία τῆς γάτας. — Βιβλιάριον εἰκονογραφημένον. Ἀνάγνωσμα οἰκογενειακὸν λίαν περιεργον.

Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 1,25. Ἐν τῷ ἔξωτερον φρ. χρ. 1,20.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἐκδοσις νέα ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως πρὸ τοῦ θανάτου του.

Τέσσαρες ὀγκώδεις τόμοι εἰς μέγα 8ον σχῆμα.

Ὁ πρῶτος περιέχει λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐπὶ πολυτελοῦς χαρτου

Ἐν Ἀθήναις..... Δραχ. 14

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταχυδρομικῶς " 16

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ..... φρ. χρ. 16

Ἐπὶ χαρτου καλοῦ.

Ἐν Ἀθήναις..... Δραχ. 10

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις..... " 12

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ..... φρ. χρ. 12

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΥΠΟ

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Καλύμματα τοῦ συγγράμματος τούτου, καλλιτεχνικώτατα κατασκευασθέντα ἐν Γερμανίᾳ, μὲ λαμπρὸν πολυχρωμον καὶ ἐπίχρυσον ἐξώφυλλον, φέρον ἀρχαιοπρεπῆ παράστασιν τῆς Μούσης τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν παρατεθειμένην ἐν μικρογραφίᾳ ἀπεικόνισιν, πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας Γεωργίου Κασδόνη.

Τιμᾶται ἕκαστον δραχ. 2,50 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. ἀργυρᾷ 2,50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἤτοι τὰ 5 καλύμματα τῶν 5 τόμων δραχ. 12,50 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. χρυσᾷ 12,50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς ζητοῦντες τοιαῦτα ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχμὴν μίαν διὰ τὰ 5 καλύμματα.

Ἄρτι ἐκδοθὲν

Π. ΠΑΥΛΑΤΟΥ

Νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Ἀθηνῶν

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΕΥΜΕΘΟΔΟΝ

Ἐκδοσις δευτέρᾳ βελτιῶν.

Τιμᾶται λεπτῶν 60.